

چرا نقرس می گیریم؟

حسن اکبری در گفت و گو با خبرنگار بهداشت و درمان فارس، گفت: برای درک بیماری نقرس ابتدا باید فرآیند متابولیسم پروتئین ها را در سلول بشناسیم. به طوری که یک مولکولی که در بدن دارای کربن، نیتروژن و یدورژن است و جز \square اصلی DNA محسوب می شود اسید اوریک را می سازد. این در حالی است که بالا بودن میزان اسید اوریک در خون باعث ساختن کریستال های خونی در مفاصل بدن می شود و یک التهاب حاد به نام نقرس را ایجاد می کند.

وی ادامه داد: غذاهایی که سرشار از اسیداوریک هستند مانند دل، جگر، قلوه، ماهی، بوقلمون، گوشت قرمز، بوبات، رب گوجه فرنگی و ما \square الشعیر باید در بیمارانی که نقرس در آنها تشخیص داده می شود کاهش یابد. اکبری افزود: تورم، قرمزی و درد بسیار شدید در ناحیه شست پا از علائم این بیماری است که در ۹۰ درصد بیماران معمولا بروز پیدا می کند. گاهی نیز درد در مفاصل در محدوده مچ پا، زانو، آرنج یا مچ دست نمایان می شود.

دانشیار آسیب شناسی سلولی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، گفت: معمولا نقرس در محدوده ای از مفاصل که سرد هستند ایجاد می شود چرا که کریستال های اسید اوریک در مفاصلی که در ناحیه گرم هستند مثل ستون مهره، شانه و لگن تشکیل نمی شود.

اکبری گفت: بنابراین الگوی تغذیه در بیماران مبتلا به نقرس کاهش مصرف پروتئین است که در طب اسلامی ایرانی بر عدم مصرف گوشت گاو، مرغ و ماهی تاکید شده است.

وی تصریح کرد: معمولا بیماری نقرس در ۷۵ درصد موارد مجددا برمی گردد اما در حملات بعدی طول بیماری و تورم بیشتر می شود.

همچنین بیماران مبتلا به نقرس به دلیل علائم خاص آن باید حتما تحت مراقبت های بیماری کلیه قرار گیرند چرا که کریستال های اسید اوریک در کلیه رسوب می کند و منجر به سنگ کلیه و نارسایی آن می شود.

انتهای پیام/